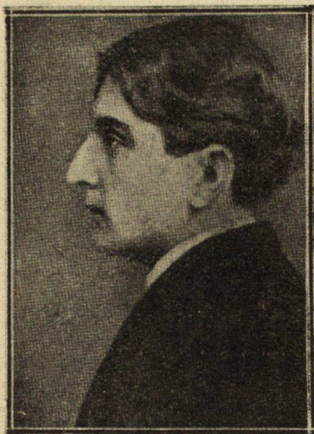

преобразува въ кралска музикална и драматическа академия, и той бива избранъ за ректоръ. Написалъ е нѣколко симфонически творби: „Храмътъ въ Гнидъ“, „Легендата на червения триндафилъ“, „Нар-

Нона И. Отеску

цисъ“, „Отъ стари времена“, „Зименъ пейзажъ“, „Чародейството на Армида“ (цигулка и оркестъръ). Театрални творби: „Иляна Косинзяна“, „Омагьосания рубинъ“ (балетъ), „Илдеримъ“ (музика за сцена). Последната негова композиция — „Евангелието споредъ Матея“ — е опера „буфъ“ въ модернизирана форма, съ историческо съдържание, изъ ромънския животъ.

Отето, ит. ottetto — октетъ (гл. т.).

Отингенъ, (Йотингенъ) Артуръ Йоахимъ — Oettingen, Arthur Joachim — физикъ и музикаленъ теоретикъ, род. 28 мартъ 1836 въ Дорпатъ (Юриевъ), умр. 6 септ. 1920 въ Лайпцигъ, учителъ физика и математика въ университета въ Дорпатъ, както и въ Берлинъ и Парижъ, професоръ по физика въ Дорпатския университетъ — до 1894, после въ Лайпцигския до 1919. Како музикаленъ теоретикъ се представя отъ своя цененъ трудъ „Дуалистич-

ната хармонична система“ (въ която основава учението за хармонията върху принципа на Царлино, т. е. върху дуалистичното начало).

Отказъ — у насъ наричатъ нѣкои бекарьтъ — § (гл. т.).

Относителенъ (релативенъ) слухъ — е способността за разпознаване на различнитъ видове тоновии стълби, на отдѣлнитъ интервали и акорди, безъ да се разпознава абсолютната тѣхна височина (гл. абсолютенъ слухъ).

Ото, Ернстъ Юлиусъ — Ottotto, Ernst Julius — плодovitъ композиторъ, род. 1 септ. 1804 въ Кьонигсхайнъ (Саксония), умр. 5 мартъ 1877 въ Дрезденъ, кждето 1814—22 е училъ въ „Кройцъ-шULE“ — при Вайнлингъ; после, успоредно съ посещаването на теологическия факултетъ при университета въ Лайпцигъ, 1822—25 — и при Сихтъ. 1830 бива призванъ за канторъ и музикаленъ директоръ на „Кройцъ-шULE“, кждето до 1875, като диригентъ на прочутия хоръ на това историческо учебно заведение, като учителъ и композиторъ, развива една широка и плодотворна дейностъ, ржководейки съвремененъ и пѣвческото дружество „Лидертафелъ“. О. е популяренъ въ нѣмско, главно, съ своитъ композиции за мжки хоръ — сборницитъ: „Пѣвческа зала“, „Другарски пжтувания“, „Младежки пжтувания“, „Войнишки животъ“. Много отъ неговитъ мжки хорове се намиратъ въ сборницитъ отъ пѣсни „Серриозностъ и шега“. Освенъ това, ораториитъ: „Праздникътъ на спасениитъ при гроба на Исуса“ и „Последнитъ думи на Спасителя“, една оперета — „Смъртниятъ рудниченъ мостъ при Дрезденъ“, оперитъ: „Шлосерътъ отъ Аугсбургъ“ и „Замънкътъ на Рейнъ“; мотети, меси, Тѣе-Деуми, кантати; музика къмъ Францъ Хофмановитъ детски празници: „Училищенъ празникъ“, „Кколеденъ празникъ“, „Отечественъ празникъ“ и „Духовденски праазникъ“, както и много пѣсни, нѣкои отъ които много популярни, каато: „На нѣмската реинска невѣста“, „Въ далечината“ и др., клавири нѣща.

Офенбахъ, Жакъ — Offenbach, Jacques — бележитъ оперенъ композиторъ, род. 21 юни 1819 въ Кьолнъ, като синъ на кантора наа тамош-